

563

Wet van 8 september 1982, houdende regelen ter bevordering van een doelmatig stelsel van voorzieningen voor gezondheidszorg (Wet voorzieningen gezondheidszorg)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is in het belang van de volksgezondheid nieuwe wettelijke regelen te stellen ter bevordering van een doelmatig stelsel van voorzieningen voor gezondheidszorg, en daarmede verband houdende wijzigingen aan te brengen in enige andere wetten;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I. BEGRIPSBEPALINGEN

Artikel 1

1. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
Onze Minister: Onze Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne;
de Raad: de Nationale Raad voor de Volksgezondheid, bedoeld in de Gezondheidswet (Stb. 1956, 51) zoals deze is gewijzigd bij artikel 86, onder A, van deze wet;

de inspecteur: de ter plaatse bevoegde inspecteur van het Staatstoezicht op de Volksgezondheid;

voorziening voor gezondheidszorg: van een instelling of persoon uitgaand gereed aanbod van activiteiten en middelen gericht op of dienstbaar aan de verlening van medische, paramedische, psycho-sociale dan wel psycho-therapeutische, farmaceutische of verpleegkundige hulp, of op preventie of gezondheidsvoorlichting en -opvoeding;

academisch ziekenhuis: ziekenhuis dat in de zin van de Wet op het wetenschappelijk onderwijs (Stb. 1960, 559) een academisch ziekenhuis is.

2. De voorzieningen waarop hoofdstuk III, hoofdstuk IV en, behoudens het bepaalde in artikel 42, tweede lid, hoofdstuk VII van toepassing zijn, worden aangewezen bij algemene maatregel van bestuur; het tijdstip van inwerkingtreding van zodanige maatregel kan voor die hoofdstukken verschillend worden gesteld. Bij die maatregel wordt aangegeven of en in hoeverre de voorzieningen voor de toepassing van deze wet behoren tot de bevoegdheid van het Rijk, van de provincie dan wel van de gemeente. Ten aan-

zien van de voorzieningen die zijn aangewezen als behorende tot de bemoeiing van de gemeente, kan tevens worden aangegeven een aantal inwoners dan wel een bepaalde omvang van het gebied waarover die bemoeiing zich dient uit te strekken.

3. Als voorzieningen die behoren tot de bemoeiing van het Rijk worden krachtens het tweede lid in elk geval aangewezen de voorzieningen, uitgaande van de academische ziekenhuizen, militaire ziekenhuizen en rijksinrichtingen als bedoeld in artikel 62, derde lid, alsmede de voorzieningen voor het opnemen en behandelen van patiënten onder verantwoordelijkheid van Onze Minister van Justitie in het kader van de uitvoering van een rechterlijke uitspraak.

4. Als voorziening die behoort tot de bemoeiing van de provincie wordt krachtens het tweede lid in elk geval aangewezen het ambulancevervoer, voor zover daarop de Wet ambulancevervoer (Stb. 1971, 369) van toepassing is.

5. Tenzij bij algemene maatregel van bestuur anders wordt bepaald, is deze wet niet van toepassing op:

a. voorzieningen in het kader van de voorbereiding voor en in het geval van oorlog, oorlogsgevaar, daaraan verwante of daarmee verband houdende buitengewone omstandigheden;

b. militair-geneeskundige diensten met daarbij behorende verblijven en instellingen, met uitzondering van militaire ziekenhuizen;

c. de Rijks Geneeskundige Dienst;

d. de Gemeenschappelijke Medische Dienst;

e. bedrijfsgeneeskundige diensten als bedoeld in de Veiligheidswet (Stb. 1934, 352) en bedrijfsgezondheidsdiensten en arbodiensten als bedoeld in de Arbeidsomstandighedenwet (Stb. 1980, 664).

6. Een voordracht tot een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het tweede lid wordt Ons gedaan door Onze Minister en Onze Minister wie het mede aangaat.

HOOFDSTUK II. VOORBEREIDING VAN UITVOERINGSREGELEN

Artikel 2

1. Het ontwerp van een algemene maatregel van bestuur krachtens deze wet vast te stellen wordt door de zorg van Onze Minister bekendgemaakt in de Nederlandse Staatscourant en naar de hoofdzaken van de inhoud openbaar gemaakt in een genoegzaam aantal dag- of weekbladen, dan wel andere periodieken.

2. De termijn waarbinnen een ieder adressen bij Onze Minister kan indienen is drie maanden te rekenen van de dag van bekendmaking in de Nederlandse Staatscourant.

3. Vergezeld van de adressen wordt het ontwerp door Onze Minister om advies gezonden aan de Raad, die binnen een door Onze Minister te bepalen termijn advies uitbrengt. De Raad vermeldt in zijn advies tot welke gevolgtrekkingen de adressen hebben geleid.

4. Het ontwerp van een op grond van hoofdstuk III vast te stellen algemene maatregel van bestuur wordt bovendien, voor zover de maatregel voorzieningen betreft ter zake waarvan de kosten worden vergoed krachtens de Ziekenfondswet (Stb. 1964, 392) of de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (Stb. 1967, 655), door Onze Minister om advies gezonden aan de Ziekenfondsraad, bedoeld in de Ziekenfondswet. De Ziekenfondsraad brengt binnen een door Onze Minister te bepalen termijn advies uit vanuit het oogpunt van de toepassing van beide genoemde wetten.

5. Besluiten, te nemen op grond van de artikelen 10, 12, tweede lid, 52, 54, onder b, en 55, worden niet genomen dan nadat Onze Minister de besturen der betrokken provincies en gemeenten, dan wel instanties die voor deze representatief worden geacht, in de gelegenheid heeft gesteld een oordeel over het ontwerp van zodanig besluit kenbaar te maken.

6. Een krachtens artikel 52 of 55 vastgestelde algemene maatregel van bestuur wordt aan beide Kamers der Staten-Generaal overgelegd. De maatregel treedt niet in werking dan nadat 30 dagen na de overlegging zijn verstreken en gedurende die termijn niet door of namens een der Kamers of door ten minste een vijfde van het grondwettelijk aantal leden van een der Kamers de wens wordt te kennen gegeven dat het in die maatregel geregelde onderwerp bij de wet wordt geregeld. Alsdan wordt een daartoe strekkend wetsontwerp zo spoedig mogelijk ingediend.

Artikel 3

1. Het ontwerp van krachtens deze wet door Onze Minister vast te stellen plannen, regelen of richtlijnen wordt door hem om advies gezonden aan de Raad, die binnen een door Onze Minister te bepalen termijn advies uitbrengt.

2. Het ontwerp van krachtens deze wet door Onze Minister vast te stellen richtlijnen wordt door zijn zorg bekendgemaakt in de Nederlandse Staatscourant en naar de hoofdzaken van de inhoud openbaar gemaakt in een genoegzaam aantal dag- of weekbladen, dan wel andere periodieken.

Artikel 4

Onze Minister doet, de Raad gehoord, periodiek aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal verslag over de voortgang van en zijn voornemens met betrekking tot de toepassing en uitvoering van deze wet.

HOOFDSTUK III. KWALITEIT

Artikel 5

Ter waarborging van een goede hulp- of dienstverlening worden bij algemene maatregel van bestuur eisen vastgesteld waaraan krachtens artikel 1, tweede lid, aangewezen voorzieningen, uitgaande van instellingen voor gezondheidszorg, moeten voldoen. Deze eisen kunnen ten aanzien van verschillende categorieën van voorzieningen verschillend worden vastgesteld.

Artikel 6

1. De in artikel 5 bedoelde eisen hebben in elk geval betrekking op de benodigde personele bezetting en materiële middelen en de zorg voor hygiëne en veiligheid, alsmede op de zorg voor het goed en doelmatig functioneren.

2. Zij bevatten bovendien de nodige waarborgen ten behoeve van degenen die van de voorzieningen gebruik maken en hebben daartoe in ieder geval betrekking op:

a. het recht op informatie omtrent de eigen gezondheidstoestand en de te volgen behandeling;

b. het beginsel dat een behandeling slechts plaatsvindt met toestemming van de betrokkene;

c. de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;

d. het recht op bescherming bij wetenschappelijk onderzoek;

e. een onafhankelijke behandeling van klachten.

3. Zij hebben ter bevordering van het democratisch functioneren van de instellingen betrekking op:

a. de evenwichtige vertegenwoordiging van de gebruikers, het personeel, de vrijwilligers en de overigen in het bestuur;

b. de spreiding van bevoegdheden en verantwoordelijkheden;

c. de openheid bij de werving van bestuursleden;

d. de periodieke openbare verslaglegging en de openbaarheid van vergaderingen en documenten;

e. de bescherming van de belangen van de gebruiker.

Artikel 7

Bij algemene maatregel van bestuur kunnen eisen worden vastgesteld met betrekking tot de organisatie van de zorg en de rechten van de gebruiker, waaraan krachtens artikel 1, tweede lid, aangewezen voorzieningen, uitgaande van personen werkzaam op het terrein van de gezondheidszorg moeten voldoen. Deze eisen kunnen ten aanzien van de verschillende categorieën van voorzieningen verschillend worden vastgesteld.

Artikel 8

Bij algemene maatregel van bestuur kunnen regelen worden vastgesteld, strekkende tot een regelmatige toetsing aan de overeenkomstig de voorgaande artikelen van dit hoofdstuk gestelde eisen.

HOOFDSTUK IV. PLANNEN

TITEL 1. TAAK RIJKSOVERHEID

Afdeling 1. Het plan

Artikel 9

1. Ten aanzien van de krachtens artikel 1, tweede lid, aangewezen categorieën van voorzieningen voor gezondheidszorg, die blijkens de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in dat lid, behoren tot de bemoeiing van het Rijk en uitgaan van instellingen voor gezondheidszorg, wordt telkenmale door Onze Minister in het derde jaar van elk vierjarig tijdvak een plan vastgesteld voor het volgende vierjarig tijdvak. In het plan wordt de behoefte aan die voorzieningen neergelegd en wordt omschreven welke aanvullingen of veranderingen in het reeds aanwezige bestel in de jaren waarop het plan betrekking heeft, moeten worden aangebracht of voor de daaropvolgende jaren moeten worden voorbereid om op een doelmatige wijze in die behoefte te voorzien.

2. Voor zover het plan betrekking heeft op de in artikel 1, derde lid, bedoelde voorzieningen, wordt het plan vastgesteld in overeenstemming met Onze Minister wie het mede aangaat.

3. Alvorens tot vaststelling over te gaan maakt Onze Minister het ontwerp van het plan tijdig bekend in de Nederlandse Staatscourant en doet hij daarvan, onder vermelding van de hoofdlijnen van het ontwerp en van de bevoegdheid, bedoeld in het vierde lid, mededeling in een of meer landelijke, provinciale, regionale en andere dagbladen op een zodanige wijze, dat het daarmee beoogde doel zo goed mogelijk wordt bereikt.

4. Binnen zes weken na de dagtekening van de Nederlandse Staatscourant waarin het ontwerp bekend werd gemaakt, kan een ieder tegen het ontwerp schriftelijk bezwaar maken bij Onze Minister.

5. Het vastgestelde plan wordt in de Nederlandse Staatscourant bekendgemaakt en wordt door Onze Minister, onder overlegging van de ingediende bezwaren, onverwijld aan beide Kamers der Staten-Generaal medegedeeld.

6. Zo nodig wordt het plan jaarlijks gewijzigd overeenkomstig het bepaalde bij of krachtens dit artikel.

Afdeling 2. Richtlijnen

Artikel 10

1. Onze Minister stelt richtlijnen vast met betrekking tot het ontwerpen en vaststellen van de in artikel 11 bedoelde plannen. Deze richtlijnen hebben onder meer betrekking op de behoefte, de spreiding, de samenhang zowel tus-

sen voorzieningen voor gezondheidszorg onderling als tussen zodanige voorzieningen en andere voorzieningen, en de functieomschrijvingen, en kunnen voorschriften inhouden die strekken tot verwezenlijking van het met betrekking tot die voorzieningen voorgenomen beleid op langere termijn. In de richtlijnen wordt tevens aangegeven welk beslag de voorzieningen in de desbetreffende planperiode jaarlijks mogen leggen op personele, materiële en financiële middelen.

2. Onze Minister geeft voor elke provincie aan welk beslag de voorzieningen in de desbetreffende planperiode mogen leggen op personele, materiële en financiële middelen en kan tevens voor een provincie aangeven op welke wijze in het plan de samenhang wordt geregeld tussen een voorziening voor gezondheidszorg en zodanige of daarmee samenhangende voorzieningen in een andere provincie.

3. De richtlijnen kunnen voorts betrekking hebben op de wijze waarop, in het belang van de doelmatigheid van het stelsel van voorzieningen voor gezondheidszorg, in de provinciale plannen een gebiedsindeling wordt opgesteld, afgestemd op het aantal inwoners waarvoor het stelsel dient te functioneren.

4. Voor zover de richtlijnen betrekking hebben op de wijze waarop in een plan samenhang wordt aangebracht tussen de betrokken voorzieningen voor gezondheidszorg en de hiermede samenhangende voorzieningen op het terrein van maatschappelijke dienstverlening en andere verwante terreinen, worden deze richtlijnen vastgesteld door Onze Minister en Onze Minister wie het mede aangaat.

5. Indien de richtlijnen worden gewijzigd, bepaalt Onze Minister tevens binnen welke termijn de nodige aanpassing van de plannen dient te geschieden.

6. Provinciale staten kunnen, de Provinciale Raad voor de Volksgezondheid gehoord, nadere richtlijnen vaststellen met het oog op de samenhang tussen de in artikel 11 bedoelde provinciale en gemeentelijke plannen. Deze richtlijnen worden terstond na hun totstandkoming ter kennis van Onze Minister gebracht. Het tweede lid is van overeenkomstige toepassing.

TITEL 2. TAAK PROVINCIE EN GEMEENTE

Afdeling 1. Planning (algemeen)

Artikel 11

1. Ten aanzien van de krachtens artikel 1, tweede lid, aangewezen categorieën van voorzieningen voor gezondheidszorg, die blijkens de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in dat lid, behoren tot de bemoeiing van de provincie of de gemeente en uitgaan van instellingen voor gezondheidszorg, wordt met inachtneming van de op grond van artikel 10 vastgestelde richtlijnen en in aanmerking genomen de aanspraken van verzekerden op grond van de Ziekenfondswet en de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten, door provinciale staten, onderscheidenlijk de gemeenteraad, telkenmale een vierjarenplan vastgesteld. In het plan wordt de behoefte aan die voorzieningen neergelegd en wordt omschreven welke aanvullingen of veranderingen in het reeds aanwezige bestel in de jaren waarop het plan betrekking heeft, moeten worden aangebracht of voor de daaropvolgende jaren worden voorbereid om op een doelmatige wijze in die behoefte te voorzien; daarbij wordt zoveel mogelijk rekening gehouden met de pluriformiteit van de samenleving, waarbij provinciale staten, onderscheidenlijk de gemeenteraad, met inachtneming van waarborgen voor deugdelijkheid, doelmatigheid en democratisch functioneren, eigen initiatief en verantwoordelijkheid van de burgers bevordert. In het plan wordt voorts de samenhang omschreven tussen de voorzieningen voor gezondheidszorg waarop het plan betrekking heeft, en hiermede samenhangende voorzieningen op het terrein van gezondheidszorg en maatschappelijke dienstverlening en andere verwante terreinen. Tevens wordt aangegeven welk beslag het plan van jaar tot jaar legt op personele, materiële en financiële middelen.

2. Bij de in het eerste lid bedoelde aanwijzing wordt de aanvang bepaald van het vierjarige tijdvak waarvoor het eerste plan zal gelden.

Afdeling 2. De planning in de beginfase

§ 1. Algemeen

Artikel 12

1. Tot aan het tijdstip waarop deze afdeling ingevolge artikel 32 vervalt, wordt aan artikel 11 gevolg gegeven door het vaststellen van plannen overeenkomstig deze afdeling.

2. Onze Minister kan bij in de Nederlandse Staatscourant bekend te maken besluit bepalen dat met betrekking tot de bij dat besluit aangewezen categorieën van voorzieningen voor gezondheidszorg aan artikel 11 slechts uitvoering wordt gegeven ten aanzien van door hem in dat besluit aangegeven provincies of delen van een provincie dan wel gemeenten.

3. Indien specifieke omstandigheden met betrekking tot een voorziening voor gezondheidszorg daartoe nopen, kan Onze Minister ter verwezenlijking van de op grond van artikel 10 vastgestelde richtlijnen bij toepassing van het voorgaande lid aan het bestuur van een provincie onderscheidenlijk van een gemeente aanwijzingen geven, waarmede bij het ontwerpen en vaststellen van een plan rekening moet worden gehouden.

§ 2. Het provinciale plan

Artikel 13

1. Gedeputeerde staten ontwerpen, de gemeentebesturen die het aangaat gehoord, gelet op het advies van de in artikel 14 aangeduide commissie, indien zodanige commissie is ingesteld, of van de Provinciale Raad voor de Volksgezondheid of een door die Raad ingestelde districtscommissie, in het derde jaar van elk vierjarig tijdvak een plan als bedoeld in artikel 11 voor het volgende vierjarige tijdvak en dienen dat uiterlijk 1 september van dat derde jaar bij provinciale staten in, onder overlegging van bedoeld advies.

2. Voor zover de behoefte aan voorzieningen in het betrokken gebied samenhangt met de behoefte in een andere provincie, plegen gedeputeerde staten daarover overleg met gedeputeerde staten van laatstbedoelde provincie.

Artikel 14

1. In de in artikel 13, eerste lid, bedoelde commissie worden in elk geval benoemd personen uit de kringen van:

- a. gemeentebesturen;
- b. instellingen voor gezondheidszorg;
- c. personen werkzaam op het terrein van de gezondheidszorg;
- d. personen of organisaties, die de belangen van de gebruikers van voorzieningen voor gezondheidszorg in algemene zin behartigen;
- e. verzekeringsinstellingen op het gebied van de gezondheidszorg;
- f. instellingen voor maatschappelijke dienstverlening.

2. De inspecteur wordt uitgenodigd de vergaderingen van de commissie bij te wonen. Hij heeft in de vergaderingen een adviserende stem.

3. In hetgeen overigens met betrekking tot de commissie regeling behoort, wordt voorzien bij provinciale verordening. In die verordening wordt erin voorzien dat voor het geval de voorbereiding van het advies betrekking heeft op een deel van de provincie, personen uit de in het eerste lid bedoelde kringen uit dat deel van de provincie bij de voorbereiding worden betrokken.

4. Onze Minister kan nadere regelen vaststellen met betrekking tot de samenstelling van de commissie.

Artikel 15

Tenzij de Provinciale Raad voor de Volksgezondheid of een door die Raad ingestelde districtscommissie ingevolge artikel 13 reeds een advies heeft uitgebracht met het oog op het ontwerp van het plan, vraagt het provinciaal bestuur ter voorbereiding van het plan volgens bij provinciale verordening te stellen regelen advies aan die Raad of aan zodanige districtscommissie.

Artikel 16

1. Het ontwerp van het vierjarenplan ligt ter visie op de provinciale griffie en op de secretarieën van alle tot de provincie behorende gemeenten waarop het plan betrekking heeft, gedurende een tijdvak van zes weken na het indienen bij provinciale staten. Van de tervisielegging en de hoofdlijnen van het ontwerp wordt onder vermelding van de bevoegdheid, bedoeld in het tweede lid, mededeling gedaan in een of meer dag-, nieuws- of huis-aan-huis-bladen op zodanige wijze dat het daarmee beoogde doel zo goed mogelijk wordt bereikt.

2. Binnen het in het eerste lid bedoelde tijdvak kan een ieder tegen het ontwerp schriftelijk bezwaar maken bij provinciale staten.

Artikel 17

1. Provinciale staten stellen het vierjarenplan vast vóór de aanvang van het vierde jaar van elk vierjarig tijdvak en geven daarbij aan in hoeverre met de bezwaren, bedoeld in artikel 16, tweede lid, rekening is gehouden.

2. Het plan wordt terstond na de vaststelling aan Ons toegezonden. Het wordt eveneens terstond toegezonden aan de Raad en de inspecteur. De toezending geschiedt onder overlegging van de overeenkomstig artikel 13 of 15 ingewonnen adviezen.

Artikel 18

1. Het door provinciale staten vastgestelde vierjarenplan wordt ter visie gelegd en verder openbaar gemaakt op overeenkomstige wijze als bedoeld in artikel 16, eerste lid.

2. Binnen zes weken na de eerste dag van tervisielegging kan een ieder die bij provinciale staten overeenkomstig artikel 16, tweede lid, bezwaar heeft ingediend en degene die rechtstreeks in zijn belang wordt getroffen door een wijziging, aangebracht in het ontwerp, bij Ons schriftelijk bezwaar maken tegen de goedkeuring van het plan.

Artikel 19

1. Het vierjarenplan behoeft Onze goedkeuring, die ook gedeeltelijk kan worden verleend. De voordracht tot een besluit omtrent goedkeuring wordt Ons gedaan door Onze Minister, de Raad gehoord. Wij beslissen binnen zes maanden na de dag waarop het plan ter goedkeuring is ingezonden. Wij kunnen Onze beslissing eenmaal voor ten hoogste drie maanden verdagen.

2. Gedeeltelijke goedkeuring of onthouding van goedkeuring geschiedt bij een met redenen omkleed besluit, de Raad van State gehoord. Artikel 26, tweede lid, van de Wet op de Raad van State is van overeenkomstige toepassing.

3. Wij toetsen bij Onze beslissing aan de wet en het algemeen belang, waaronder begrepen de richtlijnen, bedoeld in artikel 10.

4. Gedeputeerde staten geven na de goedkeuring aan het plan algemene bekendheid. Artikel 82, tweede lid, van de Provinciewet is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 20

Zo nodig wordt het vierjarenplan jaarlijks gewijzigd. De artikelen 13-19 zijn daarbij voor zover mogelijk van overeenkomstige toepassing.

§ 3. Het gemeentelijke plan

Artikel 21

Burgemeester en wethouders ontwerpen, gelet op het advies van de in artikel 23 aangeduide commissie, in het derde jaar van elk vierjarig tijdvak een plan als bedoeld in artikel 11 voor het volgende vierjarige tijdvak en dienen dat uiterlijk 1 september van het derde jaar bij de gemeenteraad in, onder overlegging van bedoeld advies.

Artikel 22

1. Voor zover een aanwijzing krachtens artikel 1, tweede lid, betrekking heeft op een voorziening voor gezondheidszorg ten aanzien waarvan overeenkomstig de laatste volzin van dat lid een eis is gesteld met betrekking tot het gebied waarover de desbetreffende bemoeiing zich dient uit te strekken, wijzen gedeputeerde staten, met het oog op de gemeenten waarbinnen voldoening aan deze eis niet mogelijk is, gebieden aan waarbinnen aan deze eis kan worden voldaan; het plan wordt in dat geval vastgesteld in samenwerking tussen de besturen van de gemeenten over welker grondgebied een zodanig gebied zich uitstrekt.

2. Gedeputeerde staten geven aan het eerste lid geen toepassing dan na overleg met de raden van de betrokken gemeenten, tenzij de aanwijzing geschiedt overeenkomstig een verzoek van die raden.

3. Onze Minister kan een termijn bepalen waarbinnen aan het eerste lid toepassing moet worden gegeven.

Artikel 23

1. In de in artikel 21 bedoelde commissie worden in elk geval benoemd personen uit de kringen van:

- a. instellingen voor gezondheidszorg;
- b. personen werkzaam op het terrein van de gezondheidszorg;
- c. personen of organisaties, die de belangen van de gebruikers van voorzieningen voor gezondheidszorg in algemene zin behartigen;
- d. verzekeringsinstellingen op het gebied van de gezondheidszorg;
- e. instellingen voor maatschappelijke dienstverlening.

2. In hetgeen overigens met betrekking tot de commissie regeling behoefte, wordt voorzien bij gemeentelijke verordening.

3. Artikel 14, tweede en vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 24

Het gemeentebestuur vraagt ter voorbereiding van het plan tevens volgens bij gemeentelijke verordening te stellen regels advies aan de Provinciale Raad voor de Volksgezondheid of een door die Raad ingestelde districtscommissie.

Artikel 25

1. Het ontwerp van het vierjarenplan ligt ter visie op de secretarie van de gemeente gedurende het tijdvak van zes weken na de indiening bij de gemeenteraad. Van de tervisielegging en de hoofdlijnen van het ontwerp wordt onder vermelding van de bevoegdheid, bedoeld in het tweede lid, mededeling gedaan in een of meer dag-, nieuws- of huis-aan-huis-bladen op zodanige wijze dat het daarmee beoogde doel zo goed mogelijk wordt bereikt.

2. Binnen het in het eerste lid bedoelde tijdvak kan een ieder tegen het ontwerp schriftelijk bezwaar maken bij de gemeenteraad.

Artikel 26

1. De gemeenteraad stelt het vierjarenplan vast vóór de aanvang van het vierde jaar van elk vierjarig tijdvak, en geeft daarbij aan in hoeverre met de bezwaren, bedoeld in artikel 25, tweede lid, rekening is gehouden.

2. Het plan wordt terstond na de vaststelling aan gedeputeerde staten toegezonden. Het wordt eveneens terstond toegezonden aan Onze Minister, de Raad en de inspecteur. De toezending geschiedt onder overlegging van de overeenkomstig artikel 21 of 24 ingewonnen adviezen.

Artikel 27

1. Het door de gemeenteraad vastgestelde vierjarenplan wordt ter visie gelegd en verder openbaar gemaakt op overeenkomstige wijze als bedoeld in artikel 25, eerste lid.

2. Binnen zes weken na de eerste dag van tervisielegging kan een ieder die bij de gemeenteraad overeenkomstig artikel 25, tweede lid, bezwaar heeft ingediend en degene die rechtstreeks in zijn belang wordt getroffen door een wijziging, aangebracht in het ontwerp, bij gedeputeerde staten schriftelijk bezwaar maken tegen de goedkeuring van het plan.

Artikel 28

1. Het vierjarenplan behoeft de goedkeuring van gedeputeerde staten, die ook gedeeltelijk kan worden verleend. Gedeputeerde staten beslissen binnen zes maanden na de dag waarop het plan ter goedkeuring is ingezonden. Zij kunnen deze beslissing eenmaal voor ten hoogste drie maanden verdagen.

2. Gedeputeerde staten toetsen bij hun beslissing aan de wet en het algemeen belang, waaronder begrepen de richtlijnen, bedoeld in artikel 10.

3. Ingeval gedeputeerde staten geheel of gedeeltelijk goedkeuring onthouden aan het plan, kan het gemeentebestuur binnen een maand, te rekenen van de dag van de verzending van de beslissing van gedeputeerde staten, bij Ons in beroep komen.

4. Burgemeester en wethouders geven na de goedkeuring aan het plan algemene bekendheid. Artikel 203 van de gemeentewet is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 29

Zo nodig wordt het vierjarenplan jaarlijks gewijzigd. De artikelen 21-28 zijn daarbij zover mogelijk van overeenkomstige toepassing.

§ 4. Samenvattend overzicht

Artikel 30

Gedeputeerde staten dragen zorg dat het in artikel 9 bedoelde plan, de goedgekeurde plannen van de besturen van de gemeenten welke tot hun provincie behoren, en de regelingen, vastgesteld op grond van de hoofdstukken V, VI en VIII, voor zover deze betrekking hebben op hun provincie, in samenhang met de goedgekeurde provinciale plannen, in het eerste jaar van elk vierjarig tijdvak worden bekend gemaakt in een samenvattend overzicht van de plannen voor de voorzieningen voor gezondheidszorg en die regelingen in hun provincie. Deze bekendmaking wordt ter kennis van Onze Minister gebracht.

§ 5. Tussenfase

Artikel 31

Onze Minister kan bepalen dat vanaf een door hem aan te geven tijdstip het gevolg geven aan artikel 11 met betrekking tot een door hem aangewezen categorie van voorzieningen reeds geschiedt overeenkomstig het in afdeling 3 van deze titel gestelde.

§ 6. Werkingsduur van deze afdeling

Artikel 32

Deze afdeling vervalt op een door Ons vast te stellen tijdstip. Dat tijdstip wordt zodanig gesteld dat na een termijn van vier jaren te rekenen vanaf de datum van het Staatsblad waarin deze wet wordt geplaatst ten minste tweemaal en ten hoogste driemaal een vierjarenplan als bedoeld in artikel 11 op de grondslag van deze afdeling van toepassing kan zijn.

Afdeling 3. Geïntegreerde planning

§ 1. Algemeen

Artikel 33

Na het vervallen van afdeling 2 wordt aan artikel 11 gevolg gegeven door het opnemen van de aangewezen categorieën van voorzieningen in de plannen die door provinciale staten, onderscheidenlijk de gemeenteraden, worden vastgesteld op grond van hoofdstuk II en hoofdstuk IV, paragraaf 1, onderscheidenlijk hoofdstuk III, paragraaf 1, van de Kaderwet specifiek welzijn.

Artikel 34

Met het oog op de vervulling van de taak van de organen, ingesteld op grond van artikel 6 van de Kaderwet specifiek welzijn, op het terrein van de gezondheidszorg, worden in de sectie zorg van elk van die organen in elk geval benoemd personen uit de kringen van:

- a. instellingen voor gezondheidszorg;
- b. personen werkzaam op het terrein van de gezondheidszorg;
- c. personen of organisaties, die de belangen van de gebruikers van voorzieningen voor gezondheidszorg in algemene zin behartigen;
- d. verzekeringsinstellingen op het gebied van de gezondheidszorg.

§ 2. Het provinciale plan

Artikel 35

Ter voorbereiding van een provinciaal vierjarenplan, voor zover dat betrekking heeft op krachtens artikel 1, tweede lid, aangewezen voorzieningen voor gezondheidszorg, vraagt het provinciaal bestuur volgens bij provinciale verordening te stellen regelen advies aan de Provinciale Raad voor de Volksgezondheid.

Artikel 36

1. Het ontwerp van het provinciale plan wordt, indien het betrekking heeft op krachtens artikel 1, tweede lid, aangewezen voorzieningen voor gezondheidszorg, tegelijk met de indiening bij provinciale staten ter kennisneming toegezonden aan de Raad.

2. Het plan wordt in het in het eerste lid bedoelde geval terstond na de vaststelling toegezonden aan de Raad, de Provinciale Raad voor de Volksgezondheid en de inspecteur.

3. Een voordracht voor een besluit omtrent goedkeuring van het plan wordt Ons gedaan, de Raad gehoord. Van Ons besluit wordt terstond mededeling gedaan aan de Raad, de Provinciale Raad voor de Volksgezondheid en de inspecteur.

§ 3. Het gemeentelijke plan

Artikel 37

Ter voorbereiding van een gemeentelijk vierjarenplan, voor zover dat betrekking heeft op krachtens artikel 1, tweede lid, aangewezen voorzieningen voor gezondheidszorg, vraagt het gemeentebestuur volgens bij gemeentelijke verordening te stellen regelen advies hetzij aan de Provinciale Raad voor de Volksgezondheid, hetzij aan een door die Raad ingestelde districtscommissie.

Artikel 38

1. Het gemeentelijke plan wordt, indien het betrekking heeft op krachtens artikel 1, tweede lid, aangewezen voorzieningen voor gezondheidszorg, terstond na de vaststelling toegezonden aan Onze Minister, de Raad, de Provinciale Raad voor de Volksgezondheid en de inspecteur.

2. Van de beslissing van gedeputeerde staten omtrent de goedkeuring van het plan wordt in het in het eerste lid bedoelde geval terstond mededeling gedaan aan Onze Minister, de Raad, de Provinciale Raad voor de Volksgezondheid en de inspecteur.

Artikel 39

1. Voor zover een aanwijzing krachtens artikel 1, tweede lid, betrekking heeft op een voorziening voor gezondheidszorg ten aanzien waarvan overeenkomstig de laatste volzin van dat lid een eis is gesteld met betrekking tot het gebied waarover de desbetreffende bemoeiing zich dient uit te strekken, wijzen gedeputeerde staten, met het oog op de gemeenten waarbinnen voldoening aan deze eis niet mogelijk is, gebieden aan waarbinnen aan deze eis kan worden voldaan; het plan wordt in dat geval vastgesteld in samenwerking tussen de besturen van de gemeenten over welker grondgebied een zodanig gebied zich uitstrekt.

2. Gedeputeerde staten geven aan het eerste lid geen toepassing dan na overleg met de raden van de betrokken gemeenten, tenzij de aanwijzing geschiedt overeenkomstig een verzoek van die raden.

3. Onze Minister kan een termijn bepalen waarbinnen aan het eerste lid toepassing moet worden gegeven.

HOOFDSTUK V. REGELEN VOOR BIJZONDERE VOORZIENINGEN

Artikel 40

1. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen regelen worden vastgesteld met betrekking tot de volgende bijzondere voorzieningen:

- a. functies van een bij de maatregel aangegeven bijzondere aard;
- b. apparatuur van een bij de maatregel aangegeven soort, welke kostbaar is of voor de bediening waarvan personeel van een bijzondere deskundigheid vereist is;
- c. voorzieningen van een bij de maatregel aangegeven specifieke aard; een en ander voor zover deze worden vervuld of gebezigd dan wel worden getroffen binnen het kader van de instelling.

2. De in het eerste lid bedoelde algemene maatregel van bestuur kan betrekking hebben op het totstandbrengen en het functioneren van de voorzieningen. Daartoe kan behoren het stellen van een verbod tot het totstandbrengen en het doen functioneren van de voorzieningen zonder vergunning van Onze Minister.

3. Ten aanzien van de voorzieningen waarvoor een regeling krachtens het eerste lid geldt, is artikel 9 van overeenkomstige toepassing.

4. Onze Minister kan regelen vaststellen omtrent de vergunningverlening. Artikel 68, derde lid, is van overeenkomstige toepassing; tevens kunnen andere bepalingen van hoofdstuk XI van overeenkomstige toepassing worden verklaard.

5. Indien Onze Minister het voornemen heeft ten aanzien van een categorie van voorzieningen overeenkomstig artikel 2, derde lid, advies te vragen over de vaststelling van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het eerste lid, kan hij in afwachting van de totstandkoming van die maatregel voor die categorie bij een in de Nederlandse Staatscourant bekend te maken besluit een regeling vaststellen als bedoeld in het eerste lid, voor een periode van ten hoogste twee jaar; die periode kan tweemaal voor ten hoogste een jaar worden verlengd. In afwijking van artikel 3 wordt de Raad na de vaststelling van de regeling in staat gesteld zijn oordeel daaromtrent kenbaar te maken.

6. Indien ingevolge een in het eerste lid bedoelde algemene maatregel van bestuur of een in het vijfde lid bedoelde regeling het verrichten van een in het tweede lid bedoelde werkzaamheid zonder vergunning van Onze Minister is verboden en die werkzaamheid reeds voor het tijdstip van in werking treden van die maatregel onderscheidenlijk van die regeling niet in strijd met deze wet wordt verricht, is het verbod gedurende een termijn van drie maanden na dat tijdstip op het verrichten van die werkzaamheid, mits daaraan geen uitbreiding wordt gegeven, niet van toepassing. Indien binnen die termijn een verzoek om een vergunning wordt gedaan, geldt het verbod niet tot drie maanden nadat op het verzoek onherroepelijk is beslist. Onze Minister kan desgevraagd laatstgenoemde termijn verlengen.

7. Een regeling krachtens dit artikel geldt niet ten aanzien van academische ziekenhuizen en geldt ten aanzien van militaire ziekenhuizen slechts voor zover zulks is bepaald. De voordracht voor de in het eerste lid bedoelde maatregel wordt Ons gedaan en de in het vijfde lid bedoelde regeling wordt vastgesteld mede door Onze Minister van Onderwijs en Wetenschappen met het oog op een dienovereenkomstige toepassing van de Wet op het wetenschappelijk onderwijs, alsmede door Onze Minister van Defensie, indien de regeling betrekking heeft op militaire ziekenhuizen.

8. Een vergunning als bedoeld in het tweede lid kan worden ingetrokken indien de omstandigheden na de afgifte van de vergunning zodanig zijn gewijzigd, dat de vergunning niet zou zijn verleend.

9. Omtrent beslissingen met betrekking tot een vergunning worden tevoren de Raad en gedeputeerde staten van de betrokken provincie gehoord.

10. De artikelen 42, zesde lid, 43, tweede lid, 44 en 47 zijn van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK VI. BIJZONDERE REGELEN VOOR EXPERIMENTEN

Artikel 41

1. Ten einde te kunnen onderzoeken of bepaalde ontwikkelingen in belangrijke mate kunnen bijdragen tot het bereiken van de doelstellingen van deze wet, kunnen bij algemene maatregel van bestuur regelen worden vastgesteld.

2. De in het voorgaande lid bedoelde regelen kunnen afwijken van bepalingen van deze wet en de daarop berustende regelen en besluiten, en kunnen bepalingen van deze wet die nog niet in werking zijn getreden van toepassing dan wel van overeenkomstige toepassing verklaren.

3. Onze Minister bepaalt bij in de Nederlandse Staatscourant bekend te maken besluit op welke voorziening voor gezondheidszorg de krachtens de voorgaande leden gestelde regelen zullen worden toegepast en in welk gebied. Hij gaat daartoe niet over dan nadat de besturen van de betrokken provincies of, indien de voorziening behoort tot de bemoeiing van de gemeente, de besturen van de betrokken gemeenten, alsmede de daarbij betrokken personen of instellingen in de gelegenheid zijn gesteld ter zake te worden gehoord.

4. Onze Minister bepaalt tevens de termijn gedurende welke de krachtens de voorgaande leden gestelde regelen op de aangewezen voorziening van toepassing zullen zijn. Deze termijn bedraagt ten hoogste vier jaren.

5. Ter bevordering van een goede uitvoering van de krachtens de voorgaande leden gestelde regelen is Onze Minister bevoegd nadere regelen vast te stellen en aanwijzingen te geven. Hij is tevens bevoegd zoodanig de in het vierde lid gestelde termijn bij in de Nederlandse Staatscourant bekend te maken besluit eenmaal te verlengen. De laatste volzin van dat lid is van toepassing.

6. De voordracht voor een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het eerste lid wordt Ons gedaan in overeenstemming met Onze Minister wie het mede aangaat; een besluit als bedoeld in het derde of vierde lid, alsmede regelen bedoeld in het vijfde lid, worden vastgesteld in overeenstemming met Onze Minister wie het mede aangaat.

HOOFDSTUK VII. ERKENNINGEN

Artikel 42

1. Ten einde in aanmerking te komen voor vergoedingen van overheidswege dan wel krachtens de Ziekenfondswet of de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten van kosten ter zake van een voorziening voor gezondheidszorg, aangewezen krachtens artikel 1, tweede lid, behoeft de instelling van welke de voorziening uitgaat, een erkenning. Op een verzoek om erkenning wordt beslist door Onze Minister, gedeputeerde staten of burgemeester en wethouders, naar gelang de voorziening blijkens de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in artikel 1, tweede lid, behoort tot de bemoeiing van het Rijk, de provincie of de gemeente. Artikel 39, eerste lid, eerste zinsnede, is van overeenkomstige toepassing; in dat geval wordt op het verzoek om erkenning beslist in samenwerking tussen de besturen van de gemeenten over welker grondgebied een zodanig gebied zich uitstrekt.

2. Een basisgezondheidsdienst als bedoeld in artikel 57 behoeft geen erkenning ter zake van de voorzieningen die op grond van artikel 59 tot zijn werkzaamheden behoren.

3. Voor zover de in het eerste lid bedoelde vergoedingen worden verstrekt krachtens de Ziekenfondswet of de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten wordt de Ziekenfondsraad, bedoeld in de Ziekenfondswet, over het verzoek om erkenning gehoord.

4. Onze Minister stelt regelen vast, inhoudende welke gegevens bij de indiening van een verzoek om een erkenning dienen te worden verstrekt. Hij kan tevens regelen vaststellen over de wijze van indiening hiervan. Zoodanige besluiten worden in de Nederlandse Staatscourant bekend gemaakt.

5. Gedeputeerde staten onderscheidenlijk burgemeester en wethouders kunnen ter zake nadere regelen vaststellen. Deze regelen worden ter openbare kennis gebracht. Artikel 82, tweede lid, van de Provinciewet, en artikel 203 van de gemeentewet zijn van overeenkomstige toepassing.

6. Een verzoek dat niet aan de regelen voldoet, wordt niet in behandeling genomen. De verzoeker wordt hiervan in kennis gebracht.

Artikel 43

1. Een erkenning kan worden geweigerd indien de voorziening voor gezondheidszorg:
 - a. niet past in het voor de desbetreffende categorie van voorzieningen geldende plan voor voorzieningen voor gezondheidszorg;
 - b. niet voldoet aan de kwaliteitseisen, bedoeld in hoofdstuk III;
 - c. is aangewezen krachtens artikel 40 als een bijzondere voorziening of zodanige voorziening omvat, en daarvoor geen vergunning ingevolge dat artikel is verleend, zo die is vereist.
2. Een erkenning kan uitsluitend worden verleend aan een rechtspersoon wiens werkzaamheid niet gericht is op het behalen van winst.

Artikel 44

1. Een erkenning kan voorlopig worden verleend.
2. Een erkenning kan onder beperkingen worden verleend. Aan een erkenning kunnen voorschriften worden verbonden.
3. Een beperking of voorschrift kan worden gewijzigd of ingetrokken. Ook na het verlenen van de erkenning kunnen daaraan beperkingen worden gesteld of voorschriften worden verbonden.
4. Een beschikking, houdende weigering op een verzoek om erkenning dan wel voorlopige verlening of verlening onder beperkingen of met voorschriften, wordt met redenen omkleed.
5. Een beschikking ingevolge het derde lid wordt slechts genomen nadat de betrokken instelling in de gelegenheid is gesteld ter zake te worden gehoord en wordt met redenen omkleed.

Artikel 45

Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald dat voor een daarbij aangewezen categorie van voorzieningen voor gezondheidszorg een verzoek om erkenning niet in behandeling wordt genomen, indien niet is afgegeven een onherroepelijk geworden verklaring van Onze Minister, van gedeputeerde staten of van burgemeester en wethouders, naar gelang de voorziening blijktens de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in artikel 1, tweede lid, behoort tot de bemoeiing van het Rijk, de provincie of de gemeente, inhoudende dat de beoogde voorziening past in het voor de desbetreffende categorie van voorzieningen geldende plan van voorzieningen voor gezondheidszorg. Bij die maatregel kunnen bepalingen van hoofdstuk XI van overeenkomstige toepassing worden verklaard.

Artikel 46

Met betrekking tot het voldoen aan de in artikel 43, eerste lid, onder b, bedoelde kwaliteitseisen wordt het advies ingewonnen van de inspecteur.

Artikel 47

1. Onze Minister bepaalt de termijn waarbinnen op een verzoek om erkenning moet worden beslist. Een zodanig besluit wordt in de Nederlandse Staatscourant bekend gemaakt.
2. Het verstrijken van de termijn zonder dat een beslissing op een zodanig verzoek is genomen, wordt gelijkgesteld met inwilliging van het verzoek onder de beperking dat zulks geldt voor de termijn van één jaar.

Artikel 48

1. Een beschikking met betrekking tot een erkenning wordt bij aangetekende brief toegezonden aan de belanghebbende en de inspecteur, alsmede, indien het betreft een beschikking van gedeputeerde staten of burgemeester en wethouders, door tussenkomst van de inspecteur aan Onze Minister. Indien de beschikking afwijkt van het advies van de Ziekenfondsraad of de inspecteur bevat zij de gronden waarop de afwijking berust.

2. Een beschikking van gedeputeerde staten of van burgemeester en wethouders houdende erkenning treedt in werking dertig dagen na de dag van verzending van de mededeling of eerder op het tijdstip, waarop de inspecteur per aangetekende brief mededeelt aan het betrokken orgaan en de belanghebbende geen voorstel aan Onze Minister te doen om vernietiging van de beslissing te bevorderen.

3. De inspecteur kan een voorstel als bedoeld in het tweede lid slechts doen binnen de in dat lid bedoelde termijn en geeft daarvan terstond per aangetekende brief kennis aan het betrokken orgaan en de belanghebbende.

4. Een beschikking als bedoeld in het tweede lid kan door Ons geheel of gedeeltelijk worden geschorst en wegens strijd met de wet of het algemeen belang worden vernietigd. De beschikking kan niet worden geschorst of vernietigd, indien twee maanden nadat hiervan mededeling is gedaan aan de inspecteur zijn verstreken, zonder dat een dier middelen is toegepast en kan niet worden vernietigd, indien binnen de voor schorsing bepaalde tijd de vernietiging niet is uitgesproken. Een besluit tot vernietiging is met redenen omkleed. Een besluit tot schorsing of vernietiging wordt in de Nederlandse Staatscourant bekend gemaakt.

Artikel 49

1. Een erkenning kan worden ingetrokken door het orgaan dat bevoegd is de erkenning te verlenen:

- a. in de gevallen bedoeld in artikel 43, eerste lid;
- b. indien niet meer wordt voldaan aan het in artikel 43, tweede lid, bepaalde;
- c. indien in strijd is gehandeld met een beperking waaronder zij is verleend, dan wel met een aan de erkenning verbonden voorschrift;
- d. indien in strijd is gehandeld met de op grond van artikel 60 gestelde eisen.

2. De inspecteur kan gedeputeerde staten onderscheidenlijk burgemeester en wethouders voorstellen een erkenning in te trekken. Indien dezen mededelen geen aanleiding te vinden om aan dit voorstel gevolg te geven dan wel binnen twee maanden geen mededeling hieromtrent hebben gedaan, brengt de inspecteur dit ter kennis van Onze Minister.

Artikel 50

Onze Minister is ook zonder dat artikel 49, tweede lid, toepassing heeft gevonden, bevoegd een erkenning op een der gronden, bedoeld in het eerste lid van dat artikel, in te trekken. De beschikking van Onze Minister wordt met redenen omkleed.

Artikel 51

Een academisch ziekenhuis wordt, voor zover het is opgenomen in een plan als bedoeld in artikel 9, geacht te zijn erkend.

Artikel 52

1. In het belang van een doelmatig stelsel van voorzieningen voor gezondheidszorg kan bij algemene maatregel van bestuur worden bepaald dat in het gehele land of in een bij de maatregel aangegeven gedeelte daarvan aan personen werkzaam op het terrein van de gezondheidszorg, behorende tot een bij de maatregel aangegeven categorie, verboden is hun beroep uit te gaan oefenen zonder vergunning hetzij van Onze Minister, hetzij van gedeputeerde staten van de provincie of burgemeester en wethouders van de gemeente waar de beroepsuitoefening zal plaatsvinden.

2. Bij een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het eerste lid kan onderscheid gemaakt worden naar gelang het beroep wordt uitgeoefend in het kader van een instelling voor gezondheidszorg of op andere wijze.

3. Op het verzoek om vergunning wordt beslist door Onze Minister ingeval het beroep wordt uitgeoefend ten behoeve van een voorziening ten aanzien waarvan artikel 40 toepassing heeft gevonden. In andere gevallen wordt daarop beslist door Onze Minister, gedeputeerde staten of burgemeester en wethouders naar gelang de voorziening voor gezondheidszorg die van de betrokkene zal uitgaan dan wel ten behoeve waarvan hij in het kader van een instelling werkzaam zal zijn, behoort tot de bemoeiing van het Rijk, de provincie of de gemeente. De laatste twee volzinnen van artikel 1, tweede lid, alsmede de eerste zinsnede van artikel 39, eerste lid, zijn van overeenkomstige toepassing. In het in artikel 39 bedoelde geval wordt op het verzoek om vergunning beslist in samenwerking tussen de besturen van de gemeenten over welker grondgebied een zodanig gebied zich uitstrekt.

Artikel 53

Bij de in artikel 52 bedoelde algemene maatregel van bestuur worden normen vastgesteld:

a. ter bepaling van het aantal personen dat in een daarbij aangegeven verhouding tussen het aantal van de beroepsbeoefenaren en de omvang van de bevolking ten hoogste in het desbetreffende beroep werkzaam mag zijn. Die verhouding kan, rekening houdend met dichtheid en samenstelling van de bevolking en andere voor een verantwoorde uitoefening van het beroep van belang zijnde factoren, verschillend worden gesteld;

b. ter bepaling van het aantal personen dat in een daarbij aangegeven verhouding tussen het aantal van de beroepsbeoefenaren en de omvang van de bevolking ten minste in het desbetreffende beroep werkzaam behoort te zijn. De laatste volzin van het gestelde onder a is van toepassing;

c. ter bevordering van een goede spreiding van in het desbetreffende beroep werkzame personen.

Artikel 54

Een vergunning als bedoeld in artikel 52 wordt geweigerd:

a. indien de voorgenomen beroepsuitoefening zal geschieden in een gebied waarin het ingevolge artikel 53, onder a, geldende aantal reeds is bereikt;

b. indien de voorgenomen beroepsuitoefening zal geschieden in een gebied dat door Onze Minister bij in de Nederlandse Staatscourant bekend te maken besluit daartoe is aangewezen. Onze Minister kan zodanige aanwijzing slechts doen ten aanzien van een gebied waarin het krachtens artikel 53, onder b, geldende aantal is bereikt, onder gelijktijdige aanwijzing van een of meer gebieden waarin dat aantal nog niet is bereikt;

c. indien verlening van een vergunning in strijd zou zijn met een norm, vastgesteld krachtens artikel 53, onder c.

Artikel 55

1. In het belang van een doelmatig stelsel van voorzieningen voor gezondheidszorg kunnen bij algemene maatregel van bestuur voor het gehele land of een bij de maatregel aangegeven gedeelte daarvan bepalingen worden vastgesteld ten aanzien van de praktijkomvang van een bij de maatregel aangegeven categorie van personen werkzaam op het terrein van de gezondheidszorg.

2. De in het voorgaande lid bedoelde bepalingen kunnen inhouden dat Onze Minister, gedeputeerde staten onderscheidenlijk burgemeester en wethouders bevoegd zijn vast te stellen op welke wijze een persoon ter verwezenlijking van de maatregel de omvang van zijn beroepswerkzaamheid dient te beperken.

3. Alvorens een beschikking krachtens het voorgaande lid wordt genomen, wordt de betrokken persoon in de gelegenheid gesteld om binnen drie maanden zijn opmerkingen omtrent dit voornemen kenbaar te maken; deze termijn kan desgevraagd eenmaal worden verlengd.

4. Een beschikking krachtens het tweede lid wordt bij aangetekende brief toegezonden aan de betrokkene en wordt ter kennis gebracht van de inspecteur.

5. De beschikking treedt in werking drie maanden nadat zij onherroepelijk is geworden. Deze termijn kan desgevraagd worden verlengd.

6. Het is verboden een beroep uit te oefenen in strijd met een algemene maatregel van bestuur krachtens het eerste lid of een beschikking krachtens het tweede lid.

Artikel 56

1. Over een ontwerp van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in de artikelen 52 of 55 wordt tevoren overleg gepleegd met de betrokken beroepsorganisaties.

2. Over de uitvoering van dit hoofdstuk plegen gedeputeerde staten onderscheidenlijk burgemeester en wethouders tevoren overleg met een door hen in te stellen commissie.

3. In deze commissie worden in elk geval benoemd personen uit de kringen van:

- a. het betrokken beroep;
- b. aanverwante beroepen;
- c. personen of organisaties, die de belangen van de gebruikers van voorzieningen voor gezondheidszorg in algemene zin behartigen;
- d. verzekeringsinstellingen op het gebied van de gezondheidszorg.

4. De inspecteur wordt uitgenodigd de vergaderingen van de commissie bij te wonen. Hij heeft in de vergaderingen een adviserende stem.

5. Onze Minister kan nadere regelen vaststellen met betrekking tot de samenstelling van de commissie.

HOOFDSTUK IX. BASISGEZONDHEIDSDIENSTEN

Artikel 57

Ten behoeve van bij of krachtens deze of andere wetten aan de gemeenten ter uitvoering opgedragen taken op het gebied van de volksgezondheid dragen de besturen der gemeenten zorg voor de instelling en instandhouding van basisgezondheidsdiensten.

Artikel 58

Gedeputeerde staten kunnen gemeenten aanwijzen, die gezamenlijk aan het in artikel 57 bepaalde voldoen. Artikel 39, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 59

1. Tot de werkzaamheden van een basisgezondheidsdienst behoort in elk geval:

- a. het verwerven van op epidemiologische analyse gebaseerd inzicht in de gezondheidssituatie van de bevolking;
- b. het bestrijden van infectieziekten;
- c. het verrichten van sanitaire controle en andere technisch-hygiënische zorg;
- d. het bevorderen van maatregelen op het gebied van de hygiëne en psycho-hygiëne;
- e. het verrichten van werkzaamheden in het kader van de collectief gerichte preventieve zorg ten behoeve van jeugdigen en andere risicogroepen;
- f. het adviseren aan besturen van gemeenten en provincies inzake de volksgezondheid.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen de in het eerste lid vermelde werkzaamheden nader worden omschreven en uitgewerkt en andere werkzaamheden op het terrein van de volksgezondheid hieraan worden toegevoegd.

3. Bij algemene maatregel van bestuur wordt bepaald of en in hoeverre onderdelen van de in het eerste lid, onder b en e, vermelde werkzaamheden kunnen worden verricht door andere instellingen.

HOOFDSTUK X. SAMENHANG TUSSEN VOORZIENINGEN

Artikel 60

Door Onze Minister onderscheidenlijk, gehoord de Provinciale Raad voor de Volksgezondheid of een door die Raad ingestelde districtscommissie, door provinciale staten en de gemeenteraad kunnen eisen worden vastgesteld, waaraan voorzieningen voor gezondheidszorg in hun functioneren moeten voldoen met het oog op de nodige samenhang met andere voorzieningen voor gezondheidszorg en met samenhangende voorzieningen op het terrein van maatschappelijke dienstverlening en andere verwante terreinen.

Artikel 61

Onze Minister kan richtlijnen geven voor de toepassing van artikel 60. Artikel 10, vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK XI. REGELEN VOOR DE BOUW VAN INRICHTINGEN

Artikel 62

1. Het is verboden:

- a. een inrichting voor gezondheidszorg, behorende tot een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorie, te bouwen zonder vergunning van Onze Minister;
- b. een zodanige inrichting te exploiteren, voor zover ten aanzien daarvan is gehandeld in strijd met het onder a bepaalde.

2. Het verbod geldt niet voor uitbreidingen of verbouwingen van een door Onze Minister te bepalen aard, waarvan de kosten een door hem te bepalen bedrag niet te boven gaan, mits daarvan tevoren kennis is gegeven aan Onze Minister en, in geval de voorziening blijkt de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in artikel 1, tweede lid, behoort tot de bemoeiing van de provincie of de gemeente, een verklaring is afgegeven door onderscheidenlijk gedeputeerde staten of burgemeester en wethouders, inhoudende dat de beoogde bouw past in het voor de desbetreffende categorie van voorzieningen geldende plan voor voorzieningen voor gezondheidszorg en dat indien van

toepassing een erkenning werd verleend, alsmede een verklaring van gedeputeerde staten dat de financiering niet zal leiden tot een overschrijding van het volgens artikel 10 aangegeven beslag op de financiële middelen.

3. Het verbod geldt mede niet voor de bouw van academische ziekenhuizen, militaire ziekenhuizen, alsmede rijksinrichtingen voor de opname van gedetineerden in de zin van de Beginselenwet gevangeniswezen (Stb. 1951, 596) en voor de opname van kinderen ter uitvoering van de Beginselenwet kinderbescherming (Stb. 1961, 403), voor zover deze in een plan van voorzieningen voor gezondheidszorg zijn opgenomen.

4. Voor de toepassing van dit hoofdstuk en de daarop berustende bepalingen wordt:

– onder *inrichting* verstaan: inrichting bestemd voor een voorziening voor gezondheidszorg, gebonden aan de beschikbaarheid van ruimten, gebezigd voor huisvesting van patiënten en cliënten, alsmede een deel van een zodanige inrichting of een met zodanige inrichting verbonden of mede ten behoeve van zodanige inrichting fungerende accommodatie;

– onder *het bouwen of de bouw van een inrichting* mede verstaan het uitbreiden, verbouwen of vervangen van een inrichting of in gebruik nemen van een gebouw of een gedeelte van een gebouw, alsmede het wijziging brengen in de bestemming van een inrichting.

Onze Minister kan deze begrippen nader omschrijven.

5. Een besluit ingevolge het tweede of vierde lid wordt in de Nederlandse Staatscourant bekend gemaakt.

Artikel 63

1. Een verzoek om een vergunning als bedoeld in artikel 62 wordt niet in behandeling genomen, indien niet zijn afgegeven:

a. in geval de voorziening blijkens de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in artikel 1, tweede lid, behoort tot de bemoeiing van de provincie of de gemeente: een verklaring van onderscheidenlijk gedeputeerde staten of burgemeester en wethouders, inhoudende dat de beoogde bouw past in het voor de desbetreffende categorie van voorzieningen geldende plan voor voorzieningen voor gezondheidszorg en dat indien van toepassing een erkenning werd verleend, alsmede een verklaring van gedeputeerde staten dat de financiering niet zal leiden tot een overschrijding van het volgens artikel 10 aangegeven beslag op de financiële middelen;

b. een goedkeuring door Onze Minister van het programma van eisen voor de beoogde bouw, tenzij Onze Minister heeft bepaald dat overlegging van zodanig programma achterwege kan blijven;

c. een goedkeuring door Onze Minister van het schetsontwerp voor de beoogde bouw.

2. Een verzoek om een vergunning dient voorts vergezeld te gaan van bestedingsgerede stukken voor de beoogde bouw indien dit door Onze Minister is voorgeschreven bij de goedkeuring van het schetsontwerp.

3. Onze Minister bepaalt de termijn waarbinnen adviezen moeten worden uitgebracht en op verzoeken moet worden beslist.

4. De artikelen 42, vierde en zesde lid, en 44 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 64

1. Onze Minister kan in bijzondere gevallen waarin gewichtige belangen daartoe aanleiding geven, bepalen dat een verklaring niet vereist is. Alvorens hiertoe over te gaan wint Onze Minister het advies in van de Raad en van gedeputeerde staten, bedoeld in artikel 65, eerste lid. De artikelen 66 en 67 zijn van overeenkomstige toepassing.

2. Een besluit ingevolge het eerste lid wordt in de Nederlandse Staatscourant bekend gemaakt.

Artikel 65

1. Indien de beoogde bouw mede dienstbaar kan zijn ten behoeve van een andere provincie plegen gedeputeerde staten, alvorens op een verzoek om een verklaring te beslissen, overleg met gedeputeerde staten van de laatstbedoelde provincie.

2. Een verklaring wordt geweigerd indien de beoogde bouw niet past in het voor de desbetreffende categorie van voorzieningen geldende plan voor voorzieningen voor gezondheidszorg, alsmede indien in de behoefte aan inrichtingen waarop het verzoek betrekking heeft, zal worden voorzien op grond van andere verklaringen.

3. Een beschikking, houdende weigering van een verklaring, bevat de gronden waarop zij berust.

4. Artikel 43, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 66

1. De beschikking, houdende beslissing op een verzoek om een verklaring, wordt aan de verzoeker toegezonden.

2. De beschikking wordt in de Nederlandse Staatscourant bekend gemaakt.

3. Gelijktijdig wordt een afschrift van de beschikking gezonden aan gedeputeerde staten waarmede op grond van artikel 65, eerste lid, overleg is gepleegd, alsmede aan de Raad en aan de inspecteur en door diens tussenkomst aan Onze Minister.

Artikel 67

1. Een verklaring vervalt, indien voor de beoogde bouw van datgene waarop de verklaring betrekking heeft, binnen een door Onze Minister te bepalen termijn niet de nodige stukken zijn ingediend als bedoeld in artikel 63, eerste lid, onder b en c, of geen vergunning is verzocht.

2. Een verklaring vervalt mede, indien een weigering van een vergunning voor de beoogde bouw waarop de verklaring betrekking heeft, onherroepelijk is geworden, alsmede indien de vergunning vervalt. Onze Minister kan bij de weigering van de vergunning bepalen dat de verklaring blijft gelden gedurende een door hem te bepalen termijn nadat die weigering onherroepelijk is geworden.

3. Een verklaring kan worden ingetrokken, indien een plan onherroepelijk zodanig is vastgesteld of gewijzigd, dat de beoogde bouw niet meer in dat plan past. Een zodanige beschikking wordt niet genomen dan nadat belanghebbenden zijn gehoord.

Artikel 68

1. Alvorens op een verzoek tot goedkeuring van stukken als bedoeld in artikel 63, eerste lid, onder b of c, of op een verzoek om vergunning als bedoeld in artikel 62 te beslissen, wint Onze Minister het advies in van de Raad.

2. Een beschikking van Onze Minister, waarbij van het advies van de Raad wordt afgeweken, bevat de gronden waarop de afwijking berust.

3. Een beschikking met betrekking tot een inrichting waar uitsluitend of overwegend patiënten worden opgenomen onder verantwoordelijkheid van Onze Minister van Justitie in het kader van de uitvoering van een rechterlijke uitspraak, wordt genomen na overleg met Onze Minister van Justitie.

Artikel 69

1. Een vergunning kan worden geweigerd indien de beoogde bouw:
 - a. uit een oogpunt van doelmatigheid te kort schiet;
 - b. voorzieningen omvat, die niet een noodzakelijk bestanddeel van de te bouwen inrichting vormen;
 - c. kan leiden tot toepassing van tarieven die hoger zijn dan in het algemeen belang verantwoord is te achten.
2. De vergunning kan op de in het eerste lid, onder b, bedoelde grond niet worden geweigerd wegens bezwaren tegen datgene waarvan bij het verzoek om de verklaring opgave is gedaan overeenkomstig de regelen, gesteld krachtens artikel 63, vierde lid, behoudens in het geval dat de omstandigheden na de afgifte van de verklaring zodanig zijn gewijzigd, dat de verklaring niet zou zijn verleend.
3. Onze Minister kan de in het eerste lid gestelde maatstaven nader omschrijven. Een zodanig besluit wordt in de Nederlandse Staatscourant bekend gemaakt.
4. Indien het algemeen belang dit vereist, kan Onze Minister een termijn bepalen waarbinnen niet met de bouw mag worden begonnen; deze termijn kan worden verlengd.
5. Artikel 43, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 70

1. De beschikking, houdende beslissing op een verzoek om een vergunning, wordt aan de verzoeker toegezonden en gaat bij weigering van een vergunning of verlening onder beperkingen of voorschriften vergezeld van een afschrift van het door de Raad ter zake uitgebrachte advies.
2. De beschikking wordt in de Nederlandse Staatscourant bekend gemaakt.
3. Gelijktijdig wordt een afschrift van de beschikking gezonden aan de Raad, aan gedeputeerde staten die de verklaring hebben afgegeven en aan gedeputeerde staten waarmede op grond van artikel 65, eerste lid, overleg is gepleegd, en aan de inspecteur.
4. Op verzoek van andere belanghebbenden bij de beschikking dan de verzoeker wordt door Onze Minister aan hen kennis gegeven van het door de Raad ter zake uitgebrachte advies.
5. Met betrekking tot een beschikking houdende een beslissing op een verzoek tot goedkeuring van een stuk als bedoeld in artikel 63, eerste lid, onder b of c, zijn het eerste, het derde en het vierde lid van overeenkomstige toepassing.

Artikel 71

Een vergunning vervalt, indien de bouw van datgene waarop de vergunning betrekking heeft niet is begonnen binnen een jaar en voltooid binnen vier jaren nadat de vergunning onherroepelijk is geworden, dan wel, bij toepassing van artikel 69, vierde lid, met de bouw mocht worden begonnen. Onze Minister kan op verzoek van de houder der vergunning deze termijnen verlengen.

Artikel 72

Een vergunning kan worden ingetrokken indien een verklaring is ingetrokken op grond van artikel 67, derde lid.

HOOFDSTUK XII. SLUITING OF INPERKING VAN INRICHTINGEN VOOR GEZONDHEIDSZORG

Artikel 73

1. Onze Minister kan bepalen dat een inrichting voor gezondheidszorg geheel of gedeeltelijk moet worden gesloten, indien en voor zover de erkenning voor een voorziening waarvoor de inrichting is bestemd, is ingetrokken op grond van artikel 49 of artikel 50.

2. Alvorens hiertoe over te gaan, hoort Onze Minister de Raad en gedeputeerde staten van de provincie waarin de inrichting zich bevindt; gedeputeerde staten geven aan het bestuur van de gemeente waarin de inrichting zich bevindt, aan het bestuur van de instelling waarvan de voorziening uitgaat, en aan de betrokken medewerkers de gelegenheid om binnen een door Onze Minister te bepalen termijn hun opmerkingen omtrent dit voornemen aan hen kenbaar te maken.

3. Onze Minister handelt bij toepassing van de voorgaande leden in overeenstemming met Onze Minister van Defensie met betrekking tot militaire ziekenhuizen, en met Onze Minister van Justitie met betrekking tot inrichtingen waar uitsluitend of overwegend patiënten worden opgenomen onder diens verantwoordelijkheid in het kader van de uitvoering van een rechterlijke uitspraak.

4. Een beschikking krachtens het eerste lid treedt in werking drie maanden nadat zij onherroepelijk is geworden. Onze Minister kan desgevraagd deze termijn verlengen.

5. Onze Minister kan de in het eerste lid bedoelde bevoegdheid overdragen aan gedeputeerde staten, behoudens het bepaalde in het derde lid.

6. Het is verboden een inrichting voor gezondheidszorg te exploiteren in strijd met een beschikking van Onze Minister krachtens het eerste lid of van gedeputeerde staten krachtens het vijfde lid.

HOOFDSTUK XIII. FINANCIERING GEVOLGEN VAN SANERINGSMAATREGELEN

Artikel 74

1. In de financiële gevolgen van saneringsmaatregelen kan worden voorzien in de volgende gevallen:

- a. beëindiging van de bijzondere voorzieningen op grond van artikel 40;
- b. wijziging van beperkingen of voorschriften dan wel het stellen van nieuwe beperkingen of voorschriften op grond van artikel 44, derde lid;
- c. intrekking van een erkenning op grond van artikel 49 of artikel 50;
- d. beperking van de praktijkomvang ingevolge artikel 55;
- e. intrekking van een verklaring of vergunning op grond van artikel 67, derde lid, of artikel 72;

f. weigering van een vergunning op grond van artikel 69, tweede lid;

g. sluiting of inperking van inrichtingen voor gezondheidszorg op grond van artikel 73, eerste lid;

h. sluiting of inperking van inrichtingen voor gezondheidszorg, indien Onze Minister daarmee heeft ingestemd; zodanige instemming kan slechts worden gegeven na overeenkomstige toepassing van artikel 73, tweede lid.

2. Bij algemene maatregel van bestuur worden regelen vastgesteld met betrekking tot hetgeen onder financiële gevolgen van sanering moet worden verstaan, de voorwaarden waaraan moet worden voldaan om voor een uitkering in aanmerking te komen, en het toezicht op de sanering.

3. Er is een Commissie sanering voorzieningen voor gezondheidszorg. De leden van deze commissie worden door Onze Minister benoemd en ontslagen. De voorzitter vertegenwoordigt deze commissie in en buiten rechte.

Onze Minister kan regelen vaststellen omtrent de bezoldiging en vergoedingen, de begroting, rekening en verantwoording en het jaarverslag, alsmede omtrent bijwoning der vergaderingen door daartoe aangewezen personen.

4. De commissie, bedoeld in het derde lid, beslist omtrent de uitkeringen en het toezicht op de sanering. Een beschikking tot uitkering wordt niet genomen dan nadat de Ziekenfondsraad hieromtrent is gehoord. De uitkeringen worden gedaan door de Ziekenfondsraad uit het Algemeen Fonds Bijzondere Ziektekosten, bedoeld in artikel 51 van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten. Onze Minister kan hieromtrent nadere regelen vaststellen.

5. Van beslissingen als bedoeld in het vierde lid doet de commissie, bedoeld in het derde lid, schriftelijk mededeling aan Onze Minister. De commissie verstrekt hem alle gevraagde inlichtingen.

6. Een beslissing als bedoeld in het vierde lid kan door Ons geheel of gedeeltelijk worden geschorst en wegens strijd met de wet of het algemeen belang worden vernietigd. De beslissing kan niet worden geschorst of vernietigd, indien twee maanden, nadat hiervan mededeling is gedaan aan Onze Minister, zijn verstreken, zonder dat een dier middelen is toegepast en kan niet worden vernietigd, indien binnen de voor de schorsing bepaalde tijd de vernietiging niet is uitgesproken. Een besluit tot vernietiging is met redenen omkleed. Een besluit tot schorsing of vernietiging wordt in de Nederlandse Staatscourant bekend gemaakt.

7. Onze Minister doet jaarlijks verslag aan de Staten-Generaal omtrent de door de commissie ingevolge het vierde lid genomen beslissingen.

HOOFDSTUK XIV. TOEZICHT

Artikel 75

1. Met het toezicht op de naleving van deze wet en de daarop berustende bepalingen zijn belast de hoofdinspecteurs, de inspecteurs en de onder hun bevelen werkzame ambtenaren van het Staatstoezicht op de Volksgezondheid.

2. Onze Minister kan bij een in de Nederlandse Staatscourant bekend te maken besluit andere deskundigen ter zake van voorzieningen voor gezondheidszorg geheel of gedeeltelijk mede belasten met het in het voorgaande lid bedoelde toezicht.

3. Gedeputeerde staten en burgemeester en wethouders kunnen eveneens personen aanwijzen, die worden belast met het toezicht op de naleving van deze wet en de daarop berustende bepalingen, voor zover de toepassing daarvan behoort tot de bemoeiing van het provinciaal bestuur onderscheidenlijk het gemeentebestuur.

Artikel 76

Ter bevordering van een doelmatige uitvoering van hun taak plegen de in het voorgaande artikel bedoelde personen onderling overleg.

Artikel 77

1. De in artikel 75 bedoelde personen kunnen van een ieder die betrokken is bij de exploitatie van een voorziening voor gezondheidszorg, de daarop betrekking hebbende inlichtingen verlangen en inzage vorderen van de daarop betrekking hebbende bescheiden, een en ander voor zover dit voor de vervulling van hun taak met betrekking tot deze wet redelijkerwijs nodig is.

2. Ieder die is betrokken bij de exploitatie van een voorziening voor gezondheidszorg, is verplicht aan de in het voorgaande lid bedoelde personen de door hen krachtens dat lid verlangde medewerking te verlenen. De verstrekking van de krachtens dat lid verlangde inlichtingen dient volledig en naar waarheid te geschieden.

3. Zij die uit hoofde van hun stand, beroep of ambt tot geheimhouding verplicht zijn, kunnen zich van het geven van inlichtingen of verlenen van inzage van bescheiden verschonen, doch uitsluitend voor zover hun geheimhoudingsplicht zich daartoe uitstrekt.

HOOFDSTUK XV. INFORMATIE

Artikel 78

1. Een instelling voor gezondheidszorg is verplicht de begroting, de waarmerkte balans en winst- en verliesrekening, alsmede de daarbij behorende toelichting met betrekking tot deze instelling vast te stellen overeenkomstig de door Onze Minister vast te stellen regelen en volledige afschriften hiervan ter inzage voor een ieder neder te leggen, ter plaatse door Onze Minister te bepalen.

2. Deze bepaling is niet van toepassing met betrekking tot academische ziekenhuizen. Ten aanzien van militaire ziekenhuizen en van voorzieningen voor gezondheidszorg, toebehorende aan publiekrechtelijke lichamen, kan Onze Minister, in overeenstemming met Onze Minister van Defensie onderscheidenlijk van Binnenlandse Zaken, regelen vaststellen die afwijken van de in het eerste lid bedoelde regelen.

Artikel 79

1. Instellingen waarvan en personen van wie voorzieningen voor gezondheidszorg uitgaan, zijn op de voet van de volgende leden verplicht, al dan niet in samenwerking, gegevens te verstrekken, die nodig zijn voor een goede uitvoering van deze wet.

2. Deze verplichting geldt eveneens voor ziektekostenverzekeraars, organen met een wettelijke taak op het terrein van de gezondheidszorg, alsmede tot gemeentelijke, provinciale dan wel rijksoverheid behorende organen, diensten of instellingen voor zover deze werkzaam zijn op het terrein van de gezondheidszorg.

3. Deze verplichting kan bij algemene maatregel van bestuur worden opgelegd aan instellingen waarvan voorzieningen op het terrein van maatschappelijke dienstverlening en andere verwante terreinen uitgaan, voor zover die voorzieningen samenhangen met voorzieningen voor gezondheidszorg.

4. Bij algemene maatregel van bestuur worden bepaald:

- a. de doeleinden waarvoor gegevens dienen te worden verstrekt;
- b. de aard van de gegevens die door de te onderscheiden categorieën van de in de voorgaande leden bedoelde instanties en personen dienen te worden verstrekt;
- c. de instanties die voor een goede uitvoering van de wet de beschikking over verstrekte gegevens krijgen;
- d. de tijdvakken waarop de gegevens betrekking dienen te hebben;
- e. de termijnen waarbinnen de gegevens dienen te worden verstrekt.

5. De in dit artikel bedoelde gegevens mogen alleen in een zodanige vorm worden opgevraagd en verstrekt dat zij niet tot individuele patiënten of cliënten herleidbaar zijn.

6. Onze Minister stelt regelen vast omtrent het beheer van de verstrekte gegevens.

7. Onze Minister kan regelen vaststellen over de wijze waarop en de vorm waarin gegevens dienen te worden verstrekt, alsmede over de wijze waarop de verstrekte gegevens dienen te worden verwerkt. Tevens kan Onze Minister organen aanwijzen waar genoemde verwerking plaats dient te vinden.

8. De in dit artikel bedoelde gegevens dienen volledig en naar waarheid te worden verstrekt.

9. De voordracht voor de in dit artikel bedoelde algemene maatregelen van bestuur wordt Ons gedaan en de in dit artikel bedoelde regelen worden vastgesteld door Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister wie het mede aangaat.

Artikel 80

Wanneer een gebied niet gemeentelijk of provinciaal is ingedeeld, regelen Wij bij algemene maatregel van bestuur, op de voordracht van Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister van Binnenlandse Zaken, door wie de gemeentelijke, onderscheidenlijk provinciale, bevoegdheden ingevolge deze wet worden uitgeoefend.

Artikel 81

Ieder aan wie ter zake van de uitvoering van deze wet enige taak is opgedragen of is opgedragen geweest, is verplicht tot geheimhouding van hetgeen uit dien hoofde te zijner kennis is gekomen, voor zover die verplichting uit de aard der zaak volgt of hem uitdrukkelijk is opgelegd.

Artikel 82

1. Indien voor de toepassing van de artikelen 22, 39, 42, eerste lid, 52, derde lid, en 58 binnen een door gedeputeerde staten bepaalde termijn een gemeenschappelijke regeling niet aan hun goedkeuring is onderworpen, of zij de regeling niet goedkeuren, kunnen gedeputeerde staten een regeling opleggen. Artikel 11, eerste lid, tweede volzin, en artikel 12, onder b, van de Wet gemeenschappelijke regelingen zijn van toepassing.

2. Indien naar Ons oordeel een gemeenschappelijke regeling behoort te worden getroffen door gemeenten in meer dan een provincie, treden Wij, gedeputeerde staten van de betrokken provincies gehoord, voor de toepassing van het voorgaande lid in de plaats van die staten.

3. Tegen een besluit als bedoeld in het eerste lid kan elke der bij de regeling betrokken gemeenten binnen dertig dagen, te rekenen van de dag der verzending van het besluit, bij Ons in beroep komen.

Artikel 83

Voor zover voor categorieën van voorzieningen voor gezondheidszorg geen plan van kracht is, wordt bij de toepassing van die artikelen van deze wet waar een plan een functie vervult, deze functie overgenomen door de richtlijnen als bedoeld in artikel 10. In deze gevallen behoeft een beslissing van burgemeester en wethouders onderscheidenlijk gedeputeerde staten op grond van die artikelen de goedkeuring van gedeputeerde staten onderscheidenlijk Onze Minister.

Artikel 84

1. Indien in deze wet geregelde onderwerpen in het belang van een goede uitvoering van de wet nadere regeling behoeven, kan deze geschieden bij algemene maatregel van bestuur.

2. Bij een algemene maatregel van bestuur ter uitvoering van deze wet kan Onze Minister worden opgedragen nadere regelen vast te stellen.

Artikel 85

1. Aan artikel 1, onder 4e, van de Wet op de economische delicten¹ wordt toegevoegd: De Wet voorzieningen gezondheidszorg, de artikelen 40, 52, eerste lid, 55, zesde lid, 60, 62, 69, vierde lid, 73, zesde lid, 77, 78 en 79, alsmede – voor zover aangeduid als strafbare feiten – artikel 84, eerste lid.

2. Op het tijdstip waarop artikel 90, eerste lid, in werking treedt, vervalt in artikel 1, onder 4e, van de Wet op de economische delicten de vermelding van de Wet ziekenhuisvoorzieningen.

Artikel 86

De Gezondheidswet² wordt gewijzigd als volgt:

A

Waar in deze wet wordt gesproken van «Centrale Raad» of «Centrale Raad voor de Volksgezondheid» wordt gelezen: «Nationale Raad» of «Nationale Raad voor de Volksgezondheid».

B

Artikel 2, tweede lid, wordt gelezen: De Nationale Raad heeft zijn zetel ter plaatse door Onze Minister te bepalen.

C

De artikelen 3-6 worden gelezen:

Artikel 3

Het is de taak van de Nationale Raad:

- a. op verzoek of uit eigen beweging van advies te dienen met betrekking tot de structuur, de uitvoering, de kwaliteit en de doelmatigheid van de gezondheidszorg, de uitvoering van de wetten die de volksgezondheid betreffen, alsmede alle andere zaken welke van belang zijn voor de volksgezondheid;
- b. door overleg de samenwerking te bevorderen tussen de openbare lichamen en diensten, en de particuliere rechtspersonen en instellingen welke zelf of wier leden werkzaam zijn op het gebied van de volksgezondheid.

Artikel 4

1. De Nationale Raad bestaat uit de Voorzitter en een door Ons te bepalen aantal stemgerechtigde leden, alsmede leden met adviserende stem.
2. Het aantal stemgerechtigde leden bedraagt ten minste 30, ten hoogste 45.
3. Het aantal leden, bedoeld in artikel 5, eerste lid, onder a, bedraagt het dubbele van het aantal leden, bedoeld in artikel 5, eerste lid, onder b-f, te zamen. De stemmen, uitgebracht door de laatstbedoelde leden, worden dubbel geteld.
4. De leden stemmen zonder last van degenen die hen benoemen.

Artikel 5

1. In de Nationale Raad hebben zitting als stemgerechtigde leden:
 - a. leden, afkomstig uit de verschillende groeperingen of organisaties van instellingen of personen, die zelf of wier leden werkzaam zijn op het terrein van de gezondheidszorg;
 - b. leden afkomstig uit de kringen van de personen of organisaties, die de belangen van de gebruikers van voorzieningen voor gezondheidszorg in algemene zin behartigen;
 - c. leden afkomstig uit de centrale organisaties van werkgevers;
 - d. leden afkomstig uit de centrale organisaties van werknemers;
 - e. leden afkomstig uit de kringen van de verzekeringsinstellingen op het gebied van de gezondheidszorg;
 - f. leden afkomstig uit de kringen van de provinciale besturen en gemeentebesturen.

2. In de Nationale Raad hebben zitting als leden met adviserende stem:
 - de Directeur-Generaal van de Volksgezondheid;
 - de Hoofdinspecteurs van het Staatstoezicht op de Volksgezondheid;
 - de Directeur-Generaal van het Rijksinstituut voor de Volksgezondheid;
 - de voorzitter van de Gezondheidsraad;
 - de voorzitter van de Ziekenfondsraad;
 - personen uit de kringen van de maatschappelijke dienstverlening;
 - de voorzitters en de ondervoorzitters van de in artikel 9 bedoelde Kamers voor zover zij niet voorzitter of stemgerechtigd lid van de Raad zijn;
 - andere door Onze Minister aan te wijzen personen.

3. Ieder stemgerechtigd lid en ieder adviserend lid van de Nationale Raad heeft een plaatsvervanger.

4. De leden, bedoeld in het eerste lid, en hun plaatsvervangers worden benoemd door de door Ons, de Nationale Raad gehoord, aangewezen representatieve organisaties, openbare lichamen en diensten. Wij stellen, de Nationale Raad gehoord, voor iedere door Ons aan te wijzen organisatie, lichaam of dienst het te benoemen aantal leden vast.

5. Onze Minister is bevoegd de door de Raad te houden vergaderingen te doen bijwonen door daartoe door hem aan te wijzen personen, niet zijnde leden als bedoeld in het eerste en tweede lid. Zij hebben in deze vergaderingen een adviserende stem. Aan Onze Minister wordt tijdig kennis gegeven van bedoelde vergaderingen.

Artikel 6

De personen, bedoeld in artikel 5, eerste lid, en hun plaatsvervangers treden na vier jaar af, doch zijn tweemaal herbenoembaar. De zittingstijd van hem die ter vervulling van een tussentijds opengevallen plaats tot lid of plaatsvervangend lid is benoemd, eindigt op het tijdstip waarop de zittingsduur van degene in wiens plaats hij werd benoemd, zou zijn geëindigd.

D

Aan artikel 7 wordt een derde lid toegevoegd, luidend:

3. De voorzitter en de ondervoorzitters vormen te zamen met de voorzitters van de Kamers bedoeld in artikel 9 en met de bij het reglement van orde daartoe aangewezen leden het Presidium van de Nationale Raad. Het Presidium leidt en coördineert de werkzaamheden van de Nationale Raad en zijn organen. Ieder lid van het Presidium heeft een plaatsvervanger.

E

Het vermelde boven artikel 9 wordt gelezen: *§3. Van de Kamers en de commissies.*

F

De artikelen 9 en 10 worden gelezen:

Artikel 9

1. De Nationale Raad wordt in zijn werkzaamheden bijgestaan door door hem in te stellen organen, waaronder:

a. Kamers voor door hem aan te wijzen specifieke onderdelen van zijn adviestaken waaraan de Raad bepaalde, nader door hem te omschrijven bevoegdheden kan delegeren, en

b. vaste commissies van advies en bijstand die zich bezighouden met de problematiek op een door de Nationale Raad aangegeven gebied of onderdeel van de gezondheidszorg en ter zake adviezen voorbereiden, alsmede tijdelijke commissies van advies en bijstand die belast zijn met de voorbereiding van adviezen inzake door de Nationale Raad aangegeven onderwerpen.

2. De Nationale Raad stelt de taak van de Kamers en die van de commissies nader vast en kan aanwijzingen geven omtrent de uitvoering daarvan.
3. Artikel 5, vijfde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 10

1. De Kamers van de Nationale Raad bestaan uit de navolgende, in deze Kamers stemgerechtigde personen:
 - a. een voorzitter en een ondervoorzitter, die als zodanig door deze Raad worden benoemd;
 - b. één of meer andere door de Nationale Raad te benoemen stemgerechtigde of adviserende leden of plaatsvervangende leden van deze Raad;
 - c. personen, door de Nationale Raad te benoemen op aanbeveling van door hem aangewezen representatieve organisaties, openbare lichamen en diensten, die zelf of wier leden werkzaam zijn met betrekking tot de categorieën van voorzieningen voor gezondheidszorg waarvoor de desbetreffende Kamer is ingesteld;
 - d. eventueel overige personen benoemd door de Nationale Raad.
2. Ieder lid van de Kamers van de Nationale Raad heeft een plaatsvervanger, die door deze Raad wordt benoemd.
3. De Nationale Raad kan deskundigen aanwijzen, die met adviserende stem aan het werk van zijn Kamers deelnemen.
4. Artikel 4, vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.
5. Het Algemeen Rijksambtenarenreglement is ten aanzien van de voorzitters en de ondervoorzitters van de Kamers van overeenkomstige toepassing. Wij stellen hun bezoldiging vast.

G

Artikel 11 vervalt.

H

Artikel 12 wordt gelezen:

Artikel 12

1. De vaste en tijdelijke commissies van advies en bijstand van de Nationale Raad bestaan uit:
 - een voorzitter
 - een ondervoorzitter en
 - leden,die allen als zodanig door de Nationale Raad worden benoemd en in de commissie stemgerechtigd zijn.
2. Als voorzitter dan wel ondervoorzitter, bedoeld in het eerste lid, wordt benoemd de voorzitter van de Nationale Raad, een stemgerechtigd lid van die Raad of een plaatsvervanger van zodanig lid.
3. De benoeming van de leden bedoeld in het eerste lid geschiedt al dan niet op aanbeveling van door de Nationale Raad daartoe uitgenodigde representatieve organisaties, openbare lichamen en diensten, die zelf of wier leden werkzaam zijn op het gebied van de volksgezondheid waarmee de desbetreffende commissie van advies en bijstand zich bezighoudt.
4. De Nationale Raad kan deskundigen aanwijzen, die met adviserende stem aan het werk van zijn commissies deelnemen.

I

Artikel 13 wordt gelezen:

Artikel 13

1. Op verzoek van Onze Minister stelt de Nationale Raad met het oog op de advisering over bepaalde onderwerpen Kamers of commissies als be-

doeld in artikel 9 in. De samenstelling van deze Kamers of commissies geschiedt, op de voet van het bepaalde in artikel 10 onderscheidenlijk artikel 12, na overleg met Onze Minister.

2. De Raad legt desgevraagd bij een door hem uitgebracht advies dat van een overeenkomstig het eerste lid ingestelde Kamer of commissie over.

3. Indien Onze Minister het advies van zodanige Kamer of commissie heeft gevraagd, brengt deze dit rechtstreeks aan hem uit. Van het advies wordt terstond kennis gegeven aan de Raad.

J

Artikel 15 vervalt.

K

Artikel 16 wordt gelezen:

Artikel 16

1. De adviezen van de Nationale Raad, zijn Kamers en commissies worden opgesteld overeenkomstig het gevoelen van de meerderheid der vergadering.

2. In de adviezen wordt van afwijkende gevoelens van de minderheid gemotiveerd mededeling gedaan en worden, indien de leden of plaatsvervangende leden die deze minderheid vormen zulks wensen, hun namen vermeld.

3. De leden of plaatsvervangende leden, bedoeld in het tweede lid, zijn bevoegd minderheidsnota's bij het advies te voegen, indien het daarin uitgesproken gevoelen is verdedigd in de vergadering, waarin het uit te brengen advies werd behandeld.

L

In artikel 18, eerste volzin, worden de woorden «die van de vaste commissies en die van de Secretaris» vervangen door: die van het Presidium, de Kamers en de commissies alsmede die van de Secretaris.

M

Artikel 20, eerste volzin, wordt gelezen:

Aan de leden en plaatsvervangende leden, alsmede aan deskundigen, die anders dan uit hoofde van hun ambt zitting hebben in de Nationale Raad, zijn Kamers, commissies of organen, worden vacatiegelden toegekend.

N

In artikel 47 wordt in de aanhef het woord «uitsluitend» vervangen door: «in ieder geval», wordt de punt aan het slot vervangen door een punt-komma en wordt toegevoegd:

e. het verrichten van werkzaamheden ter bevordering van een doelmatig stelsel van voorzieningen voor gezondheidszorg in de provincie.

O

Artikel 48 wordt gelezen:

Artikel 48

De samenstelling van de Provinciale Raad wordt zodanig geregeld, dat daarin in elk geval zitting hebben leden afkomstig uit de kringen van:

- a. gemeentebesturen;
- b. instellingen voor gezondheidszorg;

- c. personen werkzaam op het terrein van de gezondheidszorg;
- d. personen of organisaties, die de belangen van de gebruikers van voorzieningen voor gezondheidszorg in algemene zin behartigen;
- e. verzekeringsinstellingen op het gebied van de gezondheidszorg;
- f. instellingen voor maatschappelijke dienstverlening.

P

Aan artikel 50, tweede lid, wordt toegevoegd: Ten aanzien van die commissies is artikel 48 van overeenkomstige toepassing.

Q

Het derde lid van artikel 70 vervalt en het vierde lid wordt vernummerd tot derde lid.

R

Het tweede lid van artikel 51 vervalt en wordt vervangen door een nieuw tweede lid, dat als volgt wordt gelezen:

2. De Provinciale Raad draagt zorg, dat medische inbreng in het bureau verzekerd is.

Artikel 87

1. Van de Wet ambulancevervoer³ vervalt artikel 14.
2. Met betrekking tot een op grond van artikel 14 van de Wet ambulancevervoer bij Ons ingesteld beroep waarop nog niet is beslist op het tijdstip waarop het eerste lid in werking treedt, blijft dat lid buiten toepassing.

Artikel 88

Over de eerste toepassing van de artikelen 4 en 5, vierde lid, van de Gezondheidswet wordt in plaats van de Raad gehoord de Centrale Raad voor de Volksgezondheid, zoals deze is samengesteld op het tijdstip onmiddellijk voor het in werking treden van dit artikel.

Artikel 89

1. Voor zover hoofdstuk VII van toepassing is op voorzieningen waarvan de vergoeding van kosten geschiedt krachtens de Ziekenfondswet of de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten, treedt het bepaalde in dat hoofdstuk in de plaats van het bepaalde bij of krachtens die wetten met betrekking tot het verlenen en intrekken van erkenningen.
2. Erkenningen, vóór het van toepassing zijn van hoofdstuk VII verleend krachtens de Ziekenfondswet of de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten, blijven in stand en worden gelijkgesteld met erkenningen ingevolge deze wet. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen hieromtrent nadere regelen worden vastgesteld.
3. Vergunningen, vóór het van toepassing zijn van hoofdstuk VII verleend krachtens artikel 2, eerste lid, onder a, van de Wet ambulancevervoer, worden tevens aangemerkt als erkenningen ingevolge deze wet. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen hieromtrent nadere regelen worden vastgesteld.

Artikel 90

1. De Wet ziekenhuisvoorzieningen (Stb. 1971, 268) wordt ingetrokken.
2. Na de totstandkoming van de Nationale Raad voor de Volksgezondheid en tot het tijdstip van inwerkingtreding van het voorgaande lid wordt het College voor ziekenhuisvoorzieningen, voor zover het betreft onderwerpen

die behoren tot de bemoeiing van de Nationale Raad en eveneens tot die van het College, tevens aangemerkt als een Kamer van de Raad. Op die Kamer is gedurende de in de vorige volzin aangegeven tijd artikel 9, tweede lid, van de Gezondheidswet niet van toepassing.

3. De op grond van de Wet ziekenhuisvoorzieningen vastgestelde plannen en genomen beschikkingen blijven in stand en worden gelijkgesteld met plannen onderscheidenlijk beschikkingen ingevolge deze wet. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen hieromtrent nadere regelen worden vastgesteld.

4. Onze Minister regelt de rechtsgevolgen ten aanzien van de opheffing van het College voor ziekenhuisvoorzieningen.

¹ Stb. 1950K, 258, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 19 mei 1982, Stb. 333.

² Stb. 1956, 51, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 1 september 1978, Stb. 505.

³ Stb. 1971, 369, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 23 juni 1976, Stb. 377.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Kamerstukken II 1976/77, 14 181; 1977/78, 14 181; 1978/79, 14 181; 1979/80, 14 181; 1980/81, 14 181

Hand. II 1980/81, UCV 38 (1-54); UCV 42

(1-54); UCV 43 (1-34); blz. 4063-4089;

4160-4173; 4183-4202; 4763-4767;

4848-4854; 5018; 5030

Kamerstukken I 1980/81, 14 181 (166); 1981/82,

14 181 (42, 42a, 42b, 42c, 42d, 42e)

Hand. I 1981/82, blz. 554-569; 596-606;

618-622; 626-631; 635

Artikel 91

Deze wet kan worden aangehaald als «Wet voorzieningen gezondheidszorg».

Artikel 92

Deze wet treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip, dat voor de onderscheidene artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden gesteld.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle ministeriële departementen, autoriteiten, colleges en ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, 8 september 1982

Beatrix

De Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne,
M. Gardeniers-Berendsen

Uitgegeven de *negentiende* oktober 1982

De Minister van Justitie,
J. de Ruiter